

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim JĘZYKOZNAWSTWO – WSPÓŁCZESNE BADANIA JĘZYKOZNAWCZE	
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim LINGUISTICS – MODERN LINGUISTIC RESEARCH	
3.	Jednostka prowadząca przedmiot INSTYTUT FILOLOGII ROMAŃSKIEJ INSTYTUT STUDIÓW KLASYCZNYCH, ŚRÓDZIEMNOMORSKICH I ORIENTALNYCH	
4.	Kod przedmiotu/modułu	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) Ograniczonego wyboru (blok przedmiotów: Językoznawstwo)	
6.	Kierunek studiów: Filologia, Specjalność: Italianistyka	
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I stopień	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>): II	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>): zimowy/letni	
10.	Forma zajęć i liczba godzin Konwersatorium: 30 godzin	
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Daniel Słapek, dr lub inny językoznawca	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów Brak	
13.	Cele przedmiotu Zapoznanie studenta z wybranymi problemami współczesnego językoznawstwa oraz z najnowszymi trendami w badaniach nad językiem	
14.	Zakładane efekty kształcenia Student ma podstawową wiedzę o miejscu i	Symbole kierunkowych efektów kształcenia, np.: <i>K_W01*</i> , <i>K_U05</i> , <i>K_K03</i> K_W01

	<p>znaczeniu językoznawstwa w systemie nauk humanistycznych oraz o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej. Rozumie w podstawowym zakresie powiązania pomiędzy dziedzinami nauki i dyscyplinami naukowym, w szczególności relacje między naukami wykorzystywanymi w badaniach filologicznych oraz w praktyce filologicznej a innymi dyscyplinami, zwłaszcza z dziedziny nauk humanistycznych</p> <p>Student zna podstawową terminologię z zakresu językoznawstwa.</p> <p>Student ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu językoznawstwa; ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych osiągnięciach w zakresie językoznawstwa.</p> <p>Student potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować i użytkować wiedzę z zakresu językoznawstwa z wykorzystaniem różnych źródeł i metod</p> <p>Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze w zakresie wybranego obszaru językoznawstwa wykorzystując wskazówki opiekuna naukowego i literaturę przedmiotu</p> <p>Student potrafi porozumiewać się ze specjalistami w zakresie językoznawstwa w studiowanym języku i w języku polskim, wykorzystując różne kanały i techniki komunikacyjne</p>	<p>K_W02</p> <p>K_W04</p> <p>K_U01</p> <p>K_U03</p> <p>K_U08</p>
15.	<p>Treści programowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Przedmioty językoznawstwa 2) Dyskursy i paradygmaty w językoznawstwie 3) Interdyscyplinarność językoznawstwa - językoznawstwo autonomiczne vs językoznawstwo nie-autonomiczne 4) Komunikatywizm w językoznawstwie 5) Antropologia komunikacji Yvesa Winkina 6) Elementy gramatyki kognitywnej 7) Gramatyka o podstawach semantycznych Stanisława Karolaka i Krzysztofa Bogackiego 8) Problemy językoznawstwa kulturowego 9) „Lingwistyczny relatywizm względny” Anny Wierzbickiej 10) Stereotypy językowe Jerzego Bartmińskiego 11) Językoznawstwo a antropologia 12) Kultura, język, komunikacja – jedna rzeczywistość, trzy punkty widzenia (?) 13) Cele i zadania metalingwistyki 	
16.	Zalecana literatura	

	<p>ANUSIEWICZ J., 1994: <i>Lingwistyka kulturowa</i>. Wrocław: Wydawnictwo UWr.</p> <p>BARTMIŃSKI J. (red.), 2010: <i>Współczesny język polski</i>. Lublin: Wydawnictwo UMCS.</p> <p>BOGACKI K., KAROLAK S., 1992: „Założenia gramatyki o podstawach semantycznych”, [w:] Nowakowska-Kempna I. (red.): <i>Język a Kultura. Podstawy metodologiczne semantyki współczesnej</i>. Vol. 8. Wrocław: Wiedza o kulturze, s. 157-187.</p> <p>CIEŚLA D., 1999: „Narzędzia językoznawstwa kognitywnego – nie tylko dla językoznawców”, [w:] Nijakowski L. (red.): <i>Rubikon: Studencki Kwartalnik Naukowy</i>, Nr 1 (5). Warszawa: Klub dyskusyjny „Kartoteka”.</p> <p>DĄBROWSKA A., 2005: „Współczesne problemy lingwistyki kulturowej”, [w:] Cudak R., et al. (red.): <i>Postscriptum</i>, nr 2/1 (48-49). Katowice: Wydawnictwo UŚ, s. 140-154.</p> <p>DESCLÉS J.-P., 1989: „State, évent, process, and topology”, [w:] <i>General Linguistics</i>, vol. 29, N. 3, Pennsylvania State University Press, University Park and London, s. 159-200.</p> <p>EVANS V., 2009: <i>Leksykon językoznawstwa kognitywnego</i>. Kraków: Universitas.</p> <p>FISIAK J., 1985: <i>Wstęp do współczesnych teorii lingwistycznych</i>. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.</p> <p>GODDARD C., 2010: „Semantic primitives (primes)”, [w:] Hogan P. (red.): <i>The Cambridge Encyclopedia of Language Sciences</i>. Cambridge: Cambridge University Press, s. 740-741.</p> <p>KAROLAK S., 1984: „Składnia wyrażen predykatywnych”, [w:] Topolińska Z. (red.): <i>Gramatyka współczesnego języka polskiego. Składnia</i>. Warszawa: PWN, s. 11-136.</p> <p>KORZYK K., 1999: „Język i gramatyka w perspektywie „komunikatywizmu”, [w:] Awdziejew A. (red.): <i>Gramatyka komunikacyjna</i>. Warszawa: PWN, s. 9-32.</p> <p>PAVEAU M.-A., SARFATI G.-E., 2009: <i>Wielkie teorie językoznawcze. Od językoznawstwa historyczno-porównawczego do pragmatyki</i>. Kraków: Flair .</p> <p>PAWELEC A., 2008: „Mentalizm w badaniach nad językiem”, [w:] Stalmaszczyk P. (red.): <i>Metodologie językoznawstwa. Współczesne tendencje i kontrowersje</i>. Kraków: Lexis, s. 105-131.</p> <p>POLAŃSKI K. (red.), 2003: <i>Encyklopedia językoznawstwa ogólnego</i>. Wrocław: Ossolineum.</p> <p>TABAKOWSKA E., 1995: <i>Gramatyka i obrazowanie. Wprowadzenie do językoznawstwa kognitywnego</i>. Kraków: Wydawnictwo PAN.</p> <p>TYLOR J.R., 2007: <i>Gramatyka kognitywna</i>. Kraków: Universitas [wyd. oryg.: 2002: <i>Cognitive Grammar</i>. Oxford: Oxford University Press].</p> <p>WIERZBICKA A., 1999: <i>Język – umysł – kultura</i>. Warszawa: PWN.</p> <p>WILK-RACIEŃSKA J., 2009: <i>Od wizji świata do opisu językoznawczego w kategoriach lingwistyki kulturowej. Uwagi na temat hiszpańskiego syntagmy nominalnej</i>. Katowice: Wydawnictwo UŚ.</p> <p>[i inne pozycje zaproponowane przez prowadzącego]</p>
17.	<p>Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia:</p> <p>Zaliczenie na ocenę na podstawie obecności, aktywności na zajęciach i sprawdzianu.</p>
18.	<p>Język wykładowy polski</p>

19.	Obciążenie pracą studenta	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem:	30
	Praca własna studenta: - lektura zalecanych tekstów - przygotowanie do zajęć, w tym wykonanie zleconych zadań i przygotowanie referatów - przygotowanie do sprawdzianu	30
	Suma godzin	60
	Liczba punktów ECTS	2

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty kształcenia

W - kategoria wiedzy

U - kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) - kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - numer efektu kształcenia